

ט' באייר תשפ"ד, 17.5.24

צילם: זהר ברטוב

נושאי הלפידים: רוני אבני, יערה לב, אלון רובין, הילי ברלב, עילאי שלזינגר

פרשת אמור

הדלקת נרות - 19:11, צאת השבת - 20:15

גיליון 1612

שבת פרשת אמור

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 19:30

שיעור לאחר מוסף

הרבנית מיכל נגן

בנושא:

מנורת החסרונות / רבי נחמן

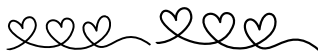
לאחר מנחה (17:30)

הרב אילעאי:

מלחמות אחים מאז ועד היום

מזל טוב!

אברוריה ופוס אריכא
אבת האצווה se הנכדה, אלוהה,
בת se יעו וסי אונכון

וְיָצָא חֶטֶר אֶכְסֵי יֵשׁוּ וְנָצַר אֶשְׁרָיו יִפְרָה:

(ישעיהו פרק יא פסוק א)

בימים שבין עול וכאב לתקווה ואוהה, ראינו אנכון לקרוא
אור הקטן se נצר

אכור ולהתפלל ולקוות se אחרי המשבר והאסון עור
נכח אראות את הנצרים עזים מהקרע. ובס"ה נכח
אנח בן דוד שיסי בקרוב.

בש אנחנו se אנצחים את יסי פיטוסי* עולח ער
הכדור האחרון בשביעי אוקטובר והיה איבור ומשכין פוס.

-----
*יסי פיטוסי הוא בנה se ענב, בת-דוד se פינחס.

להתראות במחנות

- חתונתם של לוטם (כהן) וגילי הרשם, תתקיים, אי"ה ביום רביעי, כ"א באייר (29.5).
- חתונתם של ארד אריאל ושחר כהן תתקיים, אי"ה, ב' יום רביעי, כ"ח באייר (8.6)

היום שאחרי

שורות אחדות - מבוססת על פתרון אחד לשאלות השונות, ובמונחים אקטואליים ראוי לכנותה: תשובת "היום שאחרי". בין השאר כותב הרב:

המבחן האמיתי של חג מתן תורה הוא דווקא למחרתו. כשחוזרים ימי החולין ואדם יוצא לעבודת הקציר המפרכת, מעלות השחר ועד צאת הכוכבים, בחום הכבד, כשהוא מאובק ומיזע, עייף ויגע, ועם כל זה - ירא אלוקים. שם - בשדה, בבגדי העבודה, בלחץ ובמתח - שם נבחן האדם אם אכן קיבל את התורה והוא מיישם אותה הלכה למעשה.

המבחן הוא פשוט ומוכר - האם למחרת היום בו שמעת את "וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֶרְצְכֶם...", כאשר אתה קוצר בפועל, האם אתה זוכר לוותר על חלק מהיבול שלך, לתת "מתנות עניים", להניח פאה, ולהשאיר לקט ושכחה לאלה שאין להם? תשובה חיובית מלמדת שהפנמת את המסר המרכזי של חג השבועות, והוכחת שלא רק נתנו לך את התורה אלא גם קיבלת אותה!

שאלת "היום שאחרי" היא שאלה מרכזית בנקודות מעבר רבות, למשל בסיום י"ב: כולנו קוראים בעניין רב את הדיווח השנתי ב"מבית" על המכינות והמדרשות, הישיבות והמשימות אליהן יוצאים בוגרי י"ב, מתוך הבנה ששנת י"ג נותנת לנו את התשובה האם הבוגרות והבוגרים ציינו במסיבת הסיום את חג "מתן תורה", או את חג "קבלת תורה". לשמחתנו, כל שנה אנחנו נוכחים לדעת מחדש שהנוער הנפלא קיבל אותה והפנים את משמעותה!

השבת נקרא פסוק שכבר קראנו בשבת שעברה! התורה חוזרת על אותן המילים בדיוק! תקראו בבקשה ותעשו את ההשוואה:

קדושים (פרק י"ט ט-י):	אמור (פרק כ"ג כ"ב):
וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת וְלֹקֵט קִצִּיר לֹא תִלְקֹט, לְעֵנִי וְלִגְר תִּעָזֵב אֹתָם, אֲנִי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם.	וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵה בְּקִצְרְךָ וְלֹקֵט קִצִּיר לֹא תִלְקֹט, לְעֵנִי וְלִגְר תִּעָזֵב אֹתָם, אֲנִי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם.

אותו פסוק שהופיע בפרשת קדושים במסגרת המצוות שבין אדם לחברו, מופיע שוב בפרשתנו (עם שינוי קל במילה אחת), והפעם הוא מופיע בסוף הפסקה העוסקת בדיני חג השבועות. אנחנו שגדלנו על האמונה שכל אות וכל מילה ניתנו לנו בהר סיני, תמהים ושואלים: מה מטרתה של כפילות זו?

הרב יעקב אריאל, לפני שהוא עונה על השאלה הוא מרחיב אותה ומוסיף עליה: (א) הפסוק הכפול הוא חריג גם במיקומו: מדוע כותבת התורה בתוך דיני חג השבועות פסוק הקשור לעבודת הקציר בימי החול? (ב) מדוע לפסח ולסוכות נותנת התורה שתי משמעויות: משמעות היסטורית-אמונית ומשמעות טבעית-חקלאית, בעוד שלשבועות התורה נותנת רק משמעות אחת, טבעית-חקלאית, אותה היא מדגישה על ידי הכפלת פסוק שכבר קראנו בשבוע שעבר, והיא אינה אומרת דבר וחצי דבר על המשמעות ההיסטורית-אמונית של חג השבועות?! תשובתו המורחבת של הרב אריאל - ממנה נביא רק

לחברנו
רמי צרויה
ולכל המשפחה
תנחומים
עם פטירת אמך
חנה צרויה ז"ל
משותפים בצערך
בית קבוצת יבנה

דברים ליום הזיכרון

דברים שנאמרו בטקס בבית העלמין / הרב אילעאי

כשהתעקש לנסות להציל חיי אחרים, וראיתי שהבכי לא מתאבן. הוא נוכח וישנו, במלוא עוזו וחומרתו. "כאילו הוא מת כל יום מחדש" היא אומרת.

שלושים שנה לא נחפר קבר בחלקה הצבאית הקטנה שלנו כאן בקבוצת יבנה. ותשקוט הארץ שלושים שנה. והשנה הם נחפרו בזה אחר זה. בן ולצדו איתי, ואולי גם **יהושע**, פדוי השבי, שלבו נשבר נוכח הפורענות. באדמת הארץ הקטנה והיפה שלנו, נחפרו למעלה מאלף וחמש מאות קברים חדשים, שלושה דונם של מצבות. "ארץ שיושביה היא אוכלת, וזבת חלב ודבש ותכלת" כתב עליה נתן יונתן במילותיהם של המרגלים – מאז דור המדבר ועד היום, דיבת הארץ ושבחה משמשים כאן בערבוביה.

לפני שיצאתי מביתה של חנה, היא הזהירה אותי שלא אומר "במותם ציוו לנו את החיים". "אני שונאת את המשפט הזה" היא אמרה לי נחרצות. אין להפוך את זכר הנופלים לקרדום לחפור בו, לציווי או למשימה, שכל אחד עושה בה כבשלו ומגייס אותה לצרכיו. אך אם הזיכרון לא מקפל בתוכו כל השלכה מעשית, אז לשם מה בכלל אנו זוכרים?

האדם הוא סך זיכרונותיו. מי שמאבד את זיכרונו מחמת פציעה או מחלה, מאבד גם את ליבת האישיות שלו. בלא זיכרונות אין לנו זהות. אנו לא זוכרים בשביל, כדי, למען או לשם. זיכרון הנופלים והנופלות, אינו מניפולציה בוויכוח אידיאולוגי נוקב ואינו כלי להשגת דבר מה, הוא פשוט חלק מהזהות והמהות שלנו. אנחנו זוכרים מפני שאלה מי שאנחנו, ואנו מתאמצים לזכור כדי שכאלה נמשיך להיות.

בעוד שעה נעמוד דום בצפירת הזיכרון. המכוניות יעצרו, החיים יקפאו לרגע, המשמר יעבור לדום וכולנו נכבד את הצפירה ונזכור. הצופרים עבדו קשה השנה. בבוקר שמחת תורה הם התריעו ללא הרף, ובשבועות שלאחר מכן הם צפרו שוב ושוב מאות פעמים. בעוד שעה הם יצפרו פעם נוספת, אבל לא צפירה עולה ויורדת, המזרזת אותנו לבריחה ומנוסה, אלא בצפירה רצופה ויציבה, שבה נעמוד דוממים על מקומנו. צפירת האזעקה דורשת מאתנו לפעול, צפירת הזיכרון דורשת מאתנו לחדול.

תְּחִלָּה בּוֹכִים,

אַחַר כֵּן הִבְכִּי מִתְּאֵבָן.

אַחַר כֵּן זוֹכְרִים דָּבָר אֶחָד וְיַחֲדָי:

אֶת נְפִילַת הַבֵּן.

וְאִין אֹמְרִים דָּבָר.

אוּ מְדַבְּרִים עַל גֶּשֶׁם וְעַל מָה נִשְׁמָע.

וְעַל מִשְׁהוּ עוֹד. וְעוֹד עַל מִשְׁהוּ

וְהָאֵזֶן בֵּין כֹּה לֹא תִשְׁמָע.

וְשׁוֹתְקִים.

וְקָמִים מִן הַכֶּסֶּא. וְיוֹשְׁבִים.

וְקָמִים. וְשׁוֹב.

וְיוֹדְעִים דָּבָר אֶחָד וְיַחֲדָי:

לֹא יָשׁוּב.

"הבכי מתאבן" כתב אברהם חלפי על האובדן ממרחק השנים. האמנם כך קורה לבכי התמרורים של רחל המבכה על בניה?

הלכתי **לחנה יעיר**, ותיקת חברותינו, אמא של בצלאל שנהרג מעט אחרי מלחמת ששת הימים, ושאלתי אותה האם הבכי מתאבן לאחר 57 שנים. וחנה, הקשישה והחכמה, השיבה לי בפסוק ממגילת איכה – "בָּכּוּ תִבְכֶּה בְּלַיְלָה וְדַמְעָתָה עַל לְחִיָּה אֵין לָהּ מְנַחֵם מִכָּל אֶהְבֵּיָה". גם אחרי כמעט 60 שנה.

שאלתי את **בתיה אשר**, אמא של עזרא, על האבל אחרי שנות דור. והיא סיפרה לי על הבחירה בחיים, יום אחר יום, כבר 31 שנים. למרות מעגלי השכול הנוראים המתחברים כאן שוב ושוב לאורך שורת הקברים הארוכה של המשפחה. "קיוויתי שהוא יהיה האחרון" היא אמרה לי.

דיברתי עם **יעל גדסי**, אמא של ישי, שנרצח לפני 30 שנה כאן מעבר לשדה, ושאלתי אותה על הבכי לאחר עשרות שנים. והיא סיפרה לי על הבחירה להעדיף את שימור הזיכרון על פני שימור האבל, ועל הפסוק "לִישׁוּעַתְךָ קִיווִיתִי הִ" שמלווה את המחשבות שלפני השינה.

ביקשתי **מדקלה מזרחי**, אמא של בן, שנפל כגיבור בשמיני עצרת השנה, שתספר לי מעט ממה שעובר עליה. והיא סיפרה לי איך הלב המנופץ והצער הכבד מנשוא, ממלאים כל פינה ונשימה. "לו רק היה איזה סימן ממנו" היא ביקשה.

באתי אל **ג'ולי**, אמא של איתי באוסי, שנפל יחד עם בן

שהבכי של כולנו הוא עצמו התקווה. העובדה שאנו זוכרים בכל
 נים וגיד של נשמתנו, לא מתוך ציווי או חובה, לא כדי להשיג דבר
 מה או להפיק תועלת כלשהי, מבהירה מי אנחנו ומה אנחנו
 באמת. אם הזיכרון הוא זהות, וגם אחרי עשרות בשנים אנו עוד
 זוכרים היטב את נופלינו בבכי ובגעגוע, הרי שאנו חפצי חיים,
 ושמחה ותקווה, אהבה ואחוה ושלוש ורעות. אם יש ניצחון מוחץ
 בעולם, הרי שזהו הניצחון הגדול מכולם.

מי יגל עפר מעיניך ירמיהו בן חלקיהו הנביא? רחל עודנה מבכה
 על בניה. גם חנה, בתיה ויעל, ג'ולי ודקלה, וגם אנו כולנו איתן
 בבכי תמרורים - ממאנים להנחם על הבנים והבנות שאינם.
 אתה הבטחת למחות את דמעותינו - שיש תקווה ויש שחר. ואנו,
 מאמינים בני מאמינים, מצפים שתתגשם נבואתך שישונו בנים
 לגבולם. עודנו בוכים, מספרים וזוכרים - "כי מדי דברי בו זכר
 אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד". עד שיקוים בנו - "רחם אֶרְחֶמֶנּוּ נָאם ה'".

אך "לצפור" בעברית זה לא רק להשמיע קול, אלא גם להביט
 במבט העל, ממעוף הציפור. "וְיִצְפֹּר מֵהַר הַגִּלְעָד" נאמר בספר
 שופטים על העם המשקיף על המלחמה במדין ממעלה ההר.
 "ואני מבקש לרגע, מי יתנני כצופר - לא רק להשמיע קול
 אזהרה ברמה, לא רק להכריז על העצירה והזיכרון, אלא גם
 לעמוד בראש המגדל ולרגע "לצפור" - לראות למרחוק. להביט
 מערבה ולראות את סימני הסערה המתקדרים מעל הים ואת
 הסכנה המתקרבת, אך גם להסב את המבט מזרחה אל האופק
 ולראות לפני כולם את איילת השחר שאורה בוקע "קמעא
 קמעא" מעל הרי ירושלים. מבעד למעבה האבל קשה להגביה
 עוף ולראות את התמונה השלמה. אך רק ממבט כזה נוכל להבין
 את מילות הנחמה של ירמיהו הנביא לאם המקוננת - "מִנְעִי
 קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה", ואת ההבטחה ש"יש תקוה
 לְאַחֲרֵי־ךָ".
 אני מתבונן באימהות המבכות על בניהן, אחינו הגיבורים, ומבין

מתוך תערוכת הזיכרון

כחלק מתערוכת הזיכרון עיצבה דגנית גלס את שתי הכרזות הבאות

אנחנו שואה וכן גם כוח, וכל אלה שואה, כל שנקט או יהי, או יהי, או יהי, או יהי, כל שנקט או יהי

אם השם מן רק עמנו, ובאביב נצר לנו פרחים, וכן שחזר טוב למינו, יורר מזה אנחנו לא זריכים

אריה ריין

OH AryehRein עיצוב גופן: תימור כהן

כאם יא של אפש יחופי
 ואין פואה לו. הוא משקף
 משהו מאישיותו, משהו
 ממנו. יצירת פונט (אופן)
 על שמו - משאיר
 בעולמנו את חיים ממנו.

הכיתוב בשתי הכרזות הוא ב"גופן" (בלועזית "פונט" - מונח לאות
 מעוצבת) בשם "אריה ריין". הגופן עוצב במסגרת מיזם שנקרא
 אות.חיים - להנצחת נופלים בכתב ידם. הוא מוצע בחינם לשימוש
 הרבים.

להרחבה, אפשר לעיין באתר "אות חיים" (חפשו בגוגל "אות חיים אריה
 ריין"). לצד תמונתו, מופיעים באתר גם דברים לזכרו של אריה.

כדי לראות את התמונות בצבע - פתחו את הגיליון באתר "יבנט".
 ("קבצים" < גיליונות מבית < תשפ"ד).

דבר היום - בטקס יום העצמאות

יסכה כוכבא

בעתיד מי שיקבלו על עצמם עול צורכי ציבור וידעו להנהיג את הקהילה?

ונחזור למדינת ישראל, השרויה בתקופה האחרונה במשבר עמוק, הגדול בתולדותינו. שסע חברתי איים להחריב את מפעלנו הציוני מבפנים. בלב קיננה הדאגה: האם אנו מתאחדים רק בעת חירום? והנה, בשמחת תורה, אשר יגורנו בא: המתקפה האכזרית הפילה חללים רבים, ביניהם שניים מבנינו האהובים. גברים, נשים, ילדים וזקנים נגררו באכזריות אל תוככי מאורת הצפעוני הציוני והאכזר, רבים נפצעו בגוף ובנפש, אחרים איבדו בית, נאלצו להיות פליטים בארצם. אך דווקא אז - התגלתה רוחו האיתנה של העם. הפירוד והשנאה הומתקו בתחושת אהבה וערבות הדדית.

בחזית ובעורף קמו לנו גיבורים, ונולדו אין סוף יוזמות טובות שתקצר העת מלפרטם. כולנו נפעמים מאותם אנשים שחוו אובדן, ממנו התרוממו ופעלו למען כולנו, למען עתידנו.

כאן, ביבנה, קלטנו משפחות מאזורי קרבות, אפשרנו מבצעי סיוע שונים. עזרנו, ועדיין עוזרים, למשפחות חיילי המילואים.

הלוואי שנדע לשמור על ה"יחד" הזה. יחד עם שותפינו לדרך בקיבוץ הדתי - נשאף להיות בין אלה הפועלים ועושים ליצירת חיים חדשים וצודקים עבור כל אזרחי המדינה. נישא תפילה לשלום הלוחמים, להשבת החטופים, לרפואת הפצועים, לנחמה לשבורי הלב.

מי ייתן ויתקיימו בנו דברי הנביא ירמיהו:
"כִּי כֹה אָמַר ה' כִּפְאֲשֶׁר הִבְאֵתִי אֶל הָעָם הַזֶּה אֶת כָּל הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנֹכִי מְבִיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר עֲלֵיהֶם" (ירמיהו ל"ב מ"ב)

בליל התקדש החג הראשון לצמיחת גאולתנו, בה באייר תש"ט, נשא צוריאל אדמנית את דבר היום: "בעזרת צור ישראל וגואלו, אנו מניפים את דגל ישראל למרום הרקיע מעל אדמת ישראל, משוחררת מגוי זר ומשעבד..."
השנה, שנת ה-76 למדינה, אנו חוגגים בלב כבד. אנו נאלצים לאחוז בנשק, מצפים להכרעה צבאית שבוששת לבוא.

טלי ורסנו אייסמן, שעוסקת בהעצמה ובחוסן, מביעה במילים מעטות את הקושי להמשיך בחיים לאחר טראומה:

"הַלֹּאִי וְאֶפְשֶׁר הָיָה לְמַתֵּם קו / בִּין מָה שֶׁעָבַר וּמָה שֶׁאַחַר-כֵּן
אֶפְלוּ קו דִּיקוּק / לְגַמְרִי לְגַמְרִי יִסְפִּיק.
לְמַתֵּם קו שְׂיֵאֵמַר / זֶהוּ נְגַמֵּר.
וְיִסְמֹ הַקּו / שֶׁמִּשְׁהוּ אַחַר מִתְחִיל
מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ / עֵקֶשׁו"

אני מאמינה ששומה עלינו להתגבר ולחגוג את עצמאותנו למרות הכל!
היום אני זוכה, יחד עם חזקי אישי, להיות בין המבורכים שהגיעו לגיל 70. ביבנה נולדתי, בגרתי וזקנתי. כאן גידלתי את ילדי והייתי מטפלת של ילדי חברי.

בשנה זו אנו מלווים בשמחה משפחות צעירות בתהליכי קליטה, ונהנים משפע אירועי תרבות. בורכנו בעשייה משקית ענפה, ונמשכת התחדשות הדיוור. מראה המקום עובר שינוי, וכך גם אורחות חיינו. במסגרת הדין החברתי "יבנה 2030", נבדוק את הזהות של הקבוצה. אם חפצים אנו בקהילה ערכית צומחת - אנו חייבים לדעת לחדש ולשפר. האם נדע למצוא את הדרך? האם יימצאו בקרבנו

ברכות לבני ה-70 ה-80 וה-90

כתבה: דינה ספראי

ישאו סביב עיניכם וראו כלם נקבעו באו לכם

אנו מברכים את ההצלחות והיות כאן אתכם ברגע הזה.
והוקיר את מי שאתם בלבינו
והתבונן בדרך לעלייתו,
אחל את החברות העמוקה,
והעריך את העלייה וההשפעה שאתם עושים היצירה המשמעותית שלנו
כא אחד ואחד אתכם הטובים כאן חתום,
ובצבוק כא אחד ואחד אתכם יכולנו להתגורר, ועוד נכא זהם!
תודה לכם!

נתן גדסי, "גזי" בן התשעים

נודת בתלמידי וואחר שהתייגמת יצאת עם אחיך אלמס והגעת לארץ בגזי 10.
התחבת בלמודות "עזיית הנוער", והצטרפת לחברת הנוער "אחיעזר" וזרעין "עזיין".
וכאן – הקמת אילתפריה לז ספורט. נלצאים בקהל למאות תלמידים ותלמידות זהם היית המורה
המיתולוגי. אולם הספורט, הכריכה ומגרש הספורט הם פרי פעילותך הנמרצת. הבאת קבוצות
זהילגים ברמה האולמית. ניהלת את מחזקת הספורט בלמועצה האזורית ופעלת בהנהלת אוניברסיטה.
כלפרטל מההוראה עבדת במפעל הלענונים, התמקצעת בעיצוב תכליטים ובציורם.
תמיד אתה שומר על יחס מכבד זכא אדם.
הקמת עם יעל בית ערכי ומיטיב.
איבדתם את ילדי, ולמרות הכאב המלכתי אללות טוב וזיהנות מהידיים, הנכדים והנניס.
רוב נחת זכא ומצא טוב!

פנחס רזנין בן התשעים

רזניק נטאעט באדמיה וראלך זקוף וזופה תמיד קדימה.
 נתלת ביזדוקך למאדמת באזיה ולהוריק, אך למאז לנקאטת בלמוד עזייה ובחברת "אחי'עזר" נקלח
 נפלך וזופך באדמת הארץ הצו.
 הובאת בחריצות ובחכמה, עסי חבריק, את הלתיבותו לז גרעין עזיון ביבנה,
 ותרמת רבות ובנייתה וועיצובה לז קבוצתנו.
 בין כרמיס ומטעמי נקשרה נפלך בנפלה לז ירדנה, אולתך ולומפתך תמיד.
 כאיל למעלה, חרוץ ומלכיו, דעתן ורהוט - פעלת בוועדות, היית למזכיר פניס ואתה חבר למעורב
 לדעתו נשלמת תמיד, ולנינות וחולש הומור לאוויס אותה.
 גסי אסי הקבוצה לינתה את פניה, ווא תמיד כפי טעמך - נאלמנותך זה, זכאונז, זא תסאלא בפז.
 הייה גאה ביזדיך העולמיס חיו, ובליזסי "עדיסי בזוף ראשון" לנוזר בהשראת סיפור חייק,
 והמלך בכוחך זה - בזקיפות הזוף והרוח האופייניסי זך כז כך.
 למז טוב!

מוזישל'ה שטיינר בן התשעים

אזן "מוילש'ה", ה"מה" למזון - זעזות, חזרנות, זינון, למזכירות טכנית, למסגור.
 ה"איק" - הוא הסיפור העיקרי. "מיני לטייני" - בטאון לבועי קצר, זיזה את העיתונאי החבוי
 בק, ואין סיפור לעזת לז חוג דלמה והופעות - זיוו את הכילרון ואהבת הבמה. מי למבקל למלך
 למסגרת אלתונה, למרזיל לאתה למחפל עבורו את הטוב ביותר, ועז זינה וסביבה למאפתת - אתה
 זא תמפלר. וכו למעלייק נעליסי באהט ולכו הזב.
 את לנות נדודיק כיזד בלמיתור, ואת הכרת התודה זלמלפתה להזיזה אולתך - העברת זדורות
 הבאיסי בכילרון הסיפור.
 עסי נעה, זיכרונה זברכה, בנית למלפתה וזידותסי באהבה את אורבעת היזדיסי. עסי זכתה -
 הזטרפה אוליק טובה, ויחד אתסי יונזאיסי ומבאיסי, וביתכסי פתוח זכו בני הלמלפתה, זנכדיסי
 וזניניסי. הלמלך זיהנות למכו הסוכב אולתך, בבדיאות טובה!

ידידה קריק בת השמונים

"זהיו בן אדמי וזהיו חבר טוב, אלו דברמי יתר ולובמי להכ", כך אלמתי, וזה הלוחו לזק בחיימי. יולמתי אותו בההבה כלחנכת בכיתות יסודי, בעבודתך בלחמן ההגדימי, וזה ניכר בכך לפגל בחייך.

בית ההורמי הלורלי לזק וזההבתך אנלימי - הוביוו אותך מעד וזהאיר את הלורלט לז הקיבוץ. ידעתי חיימי עלירימי ברזח עמי אברהמי, ציכרונו אברכה. ידעתי זהתגלתי, זהלטיק זכתי, זטייו בעוזמי, זהעליר את עוזלך בכאז ועוזלך היהודי בפרט, וכלהגזף צריק למנוחה, את יודעתי גמי להסאון זלמזא את מיטב הסרטימי והספרימי.

כאלתי לתיחה - הילטיבה איתך בלוחמן בחזר האוכל לחכיתיה ומעליריה.
כראל למשפחה - את למנאוריית חכלמה ומכיתיה זיזדייק ונכדייק.
לעצכי זהרבה נחת למכך אזהובייך, למצו טוב!

מרב שליסלברג בן השמונים

הולפעתי למאוד לחברותך בבני עקיבא בצפון אמריקה, וזא פחות - הלפעתי אתה עז התנועה. אחרי לנימי לז פעילות בתנועה, כוזז "ראל מול" בקלמפ מולטבה, הגעתי זקיבוף כחבר זרעין. עמי מרימי, ידידתך למנעוריק הקלמתי כאן בית.

אחרי לנימי רבות בהן התלמדת זעבודתך בזוז, לבות זעבוד עמי נוער - בהכלרה האלמריקאית זאח"כ באזולפן עברית. עמי פריילתך הצטרפת זענף הרכב וסייעתי בלמאור פנימי.

דלחיות למאונות לזילמתי כלחקן בחוז דרלמה - נכנסו זפנתיאון הקיבוץ.
אתה אדמי לז אוירה, ולספר בחן. זילמדו בחברותא עמי חבריק - אתה זא למפסיד.

יזדיק ונכדיק הימי למקור זלמחה זגאווה, והחיימי בקיבוץ, בלביזק, הימי הגלמתי החוזמי לז תורה זעבודה. נאחז זק זהלטיק זחיות את החוזמי בביריות טובה ורבה נחת להסובבימי אותך!

מוזיש זסטרייך בן השמונים

מי שרואה אותך על הטרקטור בבגדי עבודה, מטפח את הבוסתן, מתקלה זהאמין שבאזה הידיים ביצע את הניתוחים הפאסטיים הכי עדינים. הלוחמיות שלך והרצון להתעמק בהיבטים האכטיים הפכו אותך אבר-סלכא בענייני ברית מילה.

מנעד התחביבים שלך מעורר פאיאה, אפי צה פיסול, או בישול, גניסי יפניים, צילום או זילמוד של תמוסי חדל על בריו.

פה וליסי, בצלמני החופלי, אתה מעזה זמלמל ספר למח לכמבת, ובין זבין - קובע עמי אגרה. על בלמה אתה מרזיש בבית, ואפי אין בלמה - לוזלי בריוה או לגייסי. כבן הזרעין האמריקאי הזעל זכאן, ובנית עמי עדה לבל זמפארט לוקק חייסי, המלך בכומך צה! למז טוב!

חזקי כוכבא בן השבעים

נוזדל כאן והתמכת בחינוך המלמלי וזילמי התאהבת ביסכה בת כיתך והקלמסי יחד בית. למזיסי זבוהות אתה מתמלק, אבא כלצה נוצע זמקצועיות ואחריות - אתה עומד על לך.

את המלמלייה אתה מנהל צלמן רב בדיוקנות. עוקב אחרי חידושים בתמוסי ומציב רזי זבוה לל ביצע. רואה את התלמנה הכוללת, יורד זפרטיס וחולב קדילמה.

אנו, החברים, יודעים לתמיד בקלותינו יילמעו, ייבדקו ויטופאו. כלאולמריסי זך תודה, אתה זא למבין זלמה בעלמי.

את עולמך הפרטי אתה מעליר בזילמוד הדזי היומלי. כאדסי סקן אתה אוהב זליול, מתלמזא בטבע, וביחד עמי יסכה נהנה מיופיו.

אבא יותר למכ אתה אוהב את המלמלמה. אתה אבא וסבא למסור זיזדיך זנכדיך. נאחז זך זיהנות למללז תחביביך הנחת ובבריאות טובה!

יסכה כוכבא בת השבעים

נוזית ובגרת כאן ביבנה, בת זמלפתה לורלית.
אחרי שנים לז עבודה בגזי הרק, בחינוך דור העתיד, עברת זעבר לז הקיבוץ, בארכיון. את צוברת
ידע, למרננת אולתו ונהנית זהנזיל אולתו.

לזם אספה ולזם תקנון – זא יחזיקו, אסז זא יהיו למאחוריהם אנלזים כלולתך, לזא סופרים
לעות, ולז נצלמדיס ז"גבולות הזצרה", אולז נלצלזים איפה לצריך כי אכפת זהס להדבריס
לנלצלזים בין הכיסאות – זא יפזו.

כלהדבריס נזעזים בק – את קלמה ועולה. אסז זלמען אדסי נצקק, אסז זלמען בעז חייס,
זאס זלמען צרת הרביס.

לולך אהבתך אמפזיה, אמורה ולשירה – את למצכה את הרבות בקריאת תורה ולמזיה.

זלעז כל אולה את ללסקיעה במלפתתך, ללץ ועד צקן, בהתלסרות רבה.
לצכי זעוד לניס בריאות ונלרצות בעלזיה לללמעולת ולספקת.

דנה מדניק בת השבעים

הזעת זיבנה בהכלרת בני עקיבז, התאהבת בריק למהאולפן, הספקת זלמוד לנה באוניברסיטה,
התמתנת ועזיתס זארץ, זקיבולץ.

בצכות כילורי הביולז והארזון לזך הלמלזות הולתיקות העבירו זך את לרביט ניהול הלמבז.
הלמכת כלמנהזת לולפה במדזריית סבתול ובעבודה תובענית במדזריית הפטס. פיתחת את בקרת
האיכות – תחזס חדל וקריטי, והענקת בניבולת את הידע הרב לזך זס זסטודנטים לחולץ.
במלך 16 לנה, אפית את לולת "עוזיות דנה", עוזיות ללובחות ב-42 טעלזים לפיתחת בעצלמך
ולמרת בחנות.

היזס את למחברת תחביב ועבודה ב"לפגל לז צלמחה", ורואה נחת בעלמך.

זאורך כל שנתייך כאן ביבנה, זא חללית זהביע את דעתך.

עכליו הודרת הזיזק, זאפלר זיהנות למחטבע, זהיפגל עס אנלזים בלביזי הקיבוץ, זויהנות
למחכדיס. לזי ברכה ולוב נחל!

מאחורי הקלעים של טקס יום העצמאות

שיחה עם שושי זלקינד / דינה ספראי

שיר המעלות -

לונה פנתה אלי וביקשה שנשיר השנה במנגינה שהיא הלחינה לבקשת ישי הי"ד, זו שנת ה-30 להירצחו. הבאתי את בקשתה בפני הצוות, ופה אחד חשבנו שכך נכון לעשות. זו השנה הראשונה שלא שרו את שיר המעלות במנגינתו המסורתית.

שני השירים - "אני מאמין" -

השיר המסורתי של "אני מאמין בביאת המשיח" - מפי יוסק'ה העביר רטט בקהל. יוסק'ה נתן את עצמו כמו שיוסק'ה יודע. "לא האמנתי כמה אתרגש" אמר לאחר שהכל הסתיים. תודה לעדי קריק על הרעיון.

השיר "אני מאמין" בביצועה של חבורת הזמר, הוא שיר של אריאל הורוביץ (מילותיו הופיעו בעטיפת הגיליון הקודם ד.ס.) שכתב כשבוע מתחילת המלחמה, והורוביץ אמר עליו: 'המילים התפרצו מתוכי והוא נכתב כתפילה'. חיים אסנר עיבד וחבורת הזמר הפליאה לשיר.

מצעד הלפידים והדגלים -

את המצעד המסורתי ניהלו אורי בית אריה עם מעיין אפרתי, שנמצא כעת ביבנה, בשיקום, לאחר שנפצע בכף ידו עזה. הם עבדו בצורה נפלאה עם הילדים, הנוער ובנות הדירה. הצעיד אותם בקולו הבוטח והצלול, יאיר טסלר וליוותה אותם בתיפוף שובי זלקינד.

דבר היום והברכות לבני ה-70-80-90 -

מאחורי הברכות למכובדים שנכתבו בחן רב, עמדה דינה ספראי. את תמונת הפתיחה לברכות צילם זוהר ברטוב, במקצועיות רבה, ודנה ברוכי עיצבה נפלא את הפוסטרים של הברכה, וכתמיד, צוות הוידאו עושה עבודה נפלאה, שמאחוריה תחקיר מעמיק ושעות רבות של עריכה.

יצאתי נרגשת ממפקד יום העצמאות ופניתי לשושי להבין איך נוצר הערב בתוך המציאות המורכבת של חיינו.

שושי מספרת שהצוות עסק רבות במציאת הנוסחה שתשמור על החגיגות, בתוך ים העצב והתסכול. זה היה האתגר של טקס יום העצמאות השנה, כשבתוך כל זה שררה כל הזמן אי ודאות: האם תהיה עסקה? האם המלחמה תתעצם?

במשך שנים שושי מפיקה את הערב כחלק מצוות קבוע, עם עדי קריק ועדו עפרוני. היא מספרת שהשנה הצוות התפרק, ולאחר התלבטות היא קיבלה על עצמה את ניהול הטקס. "ברור היה לי שעדי ועידו יהיו לצידי לכל התלבטות והתייעצות, מעין קביים", אומרת שושי. "בנוסף פניתי לעזרתה של רחלי, וצירפנו אלינו את שרה בלנקי וטובה פניני, ואת נדב עמיר - למציאת חלופה מתאימה ל"זיקוקים".

מה ואי עומדים מאחורי הערב הזה?

שושי: לפני הכל, שמרנו על הפורמט הקבוע של הטקס, פרק בירמיהו, הנפת הדגל, דבר היום וברכות למכובדים. כבכל שנה עברנו על רשימת המכובדים וסימנו למי לפנות להגיד את דבר היום, השנה יסכה כיבדה אותנו בדבריה הישירים והמחזקים כמו כן, לקריאת פרק בירמיהו פנינו למוטי שליסלברג שאביו מרב היה בין המכובדים.

הנפת הדגל -

אסף בית אריה ומור וולף - היו בחירות טבעיות. שמחנו שמור, שאוהבת להיות מאחורי הקלעים, נעתרה לבקשתנו ואפשרה לשים זרקור על הפתרונות שנוצרו במציאות משתנה תוך שמירה על תפקוד מיטבי של מערכת החינוך בקיבוץ, ואסף - שעושה ולא מתלהב לדבר על זה, נעתר גם כן, מתוך הבנה שאנחנו מציינים דרכו את העשייה של חברים רבים.

רגע חביב במיוחד - בשנה שעברה דורון לנג הודיע: "בשנה הבאה, כשחזקי כוכבא ישב על הבמה, אני מוריד את השלטר", אמר ועשה, להפתעת הקהל. החיוך הורגש בכל רחבי הרשא.

קטע ה"מחווה לאירוע בתולדות המדינה" - בשנים האחרונות הוספנו קטע של מחווה לאירוע היסטורי בתולדות המדינה בהפקת צוות הוידאו. הפעם, ברוח הימים האלה, החלטנו להתמקד בעשייה מקומית. טובה ושרה - מיד נענו בחיוב לפנייתנו, והבינו את גודל השעה. כשהתחלנו לרשום מה היה פה השנה, התפעלנו מעוצמת העשייה וההירתמות, פנימה והחוצה. טובה ושרה הפיקו מופע קצבי, שילוב של סצנות מבווימות ומצגת, המופע שיקף נאמנה את התזוית של העשייה הרבה. תודה לחברים שנענו והשתתפו.

קליפ הסיום -

היה ברור שקטע הסיום חייב להיות שונה מהרגיל. נדב עמיר לקח על עצמו להפיק קליפ, והצטרפו אליו דורון לנג ויניב וולף. השילוב של המקומי - תפילת הילדים, עם הארצי - הסרט המדהים של השיר "הביתה" בקיסריה - היה עוצמתי מאוד.

עם ישראל חי -

אחרי הערב הנפלא שהנוער הפיק בחנוכה היה לנו

מאוד חשוב לשתף אותם בערב הזה, ורצינו לסיים בשיר שירומם את מצב הרוח. השיר ההמנוני של התקופה "עם ישראל חי" עם הנפת הדגלים - סיים את הערב במשהו שרומם את הלב, את מצב הרוח, ולו במקצת.

ועוד מאחורי הקלעים -

חשוב לציין שלערב הזה יש מסגרת מאוד יציבה של צוותים מיומנים, צוות ההגברה וצוות התאורה. לצוותים מצטרפים נערים שגדלים לצידם ולומדים את המלאכה. צוות הצלמים של הוידאו ומקימי הבמות.

מהו סוף?

כשהבנתי שאני לבד, חששתי, כמובן. הערב הזה מלא רגישות, וכמי שהפיקה את הערב לזכר חברינו בשני העשורים האחרונים אני מודעת לכך היטב. אבל בתקופה הזו מעבר לרגישות נדרשה אנרגיה ואני מודה שהיה לי קשה למצוא אותה בתוכי. לשמחתי היה לי צוות נהדר, ויחד ניגשנו ביראת כבוד לבניית הטכס.

בסיום הערב אמר לי אחד החברים: "בזכות הערב הזה אני מרגיש שאפשר להרים את הראש. אפשר לנשום" הלואי וניזכה במהרה, להפריח בלונים לבנים במקום צהובים, בשובם של חיילנו בריאים ושלמים, שהצפון והדרום יחזרו לשגשג ושנחזור לנשום, בשמחה.

תמונה מתוך הקליפ

משולחן תרבות

"בוא הביתה, אני כבר לא אמר אף מלה
בוא הביתה, עוד מעט שוב בקר יזרח
ולבד עצוב פה כל כה.."
מרגו גוריאן

נפשנו. תודה **לאהוד איתן** על הנגינה, לרעות אריכא והדס איתן על השירה המדהימה.

תודה **לאלכס** היקר על קטעי החזנות. תודה **ליהונדב פרלמן** על הקראת השיר.

תודה **לכל התורניות** שהתנדבו להגיש ולחסל את ארוחת הערב עבור המשפחות השכולות.

- תודה רבה **לצוות המפקד** - על מפקד מדויק, רגיש, עכשווי, יצירתי ומותאם לתקופה הקשה שעוברת עלינו. הצלחתם למרות הקושי והמורכבות, להרים מפקד מהשובחים ביותר.

תודה מעומק הלב ל: **שושי זלקינד, שרה בלנקי וטובה פניני**.

תודה **לאורי בית אריה ומעיין אפרתי** על הלפידים והדגלנות.

תודה **לנדב עמיר, דורון לבג ויניב וולף** על הקליפ הכל-כך מיוחד ומקצועי. שהוסיף המון. תודה **לדינה ספראי** על כתיבת הברכות.

תודה **לכל המתנדבים** והתורנים שעזרו להצלחת המפקד.

תודה רבה רבה **לצוות ההגברה והתאורה** על עבודה קשה מורכבת ומקצועית, על עמידה בכל האירועים במקצועיות ובחריצות רבה. תודה **לכל הנוער** שעוזר בהגברה ובתאורה. לולא האנשים הללו ספק אם היינו יכולים לקיים את אירועי יום העצמאות ברמה גבוהה וטובה. יישר כוח גדול מאוד לכולם.

תודה רבה: **לצוותי החינוך, לענף המזון, לדגלנים, לנושאי הלפידים, לפועלי הבמה, לצוות הוידאו, לחבורת הזמר, לחבורת הנוער, לסדרן תורנות, לתורנים ולכל העוזרים הרבים.**

- תודה לוועדת תרבות, **ידידיה פלק, שמעון בזק, דורית טחן, ניר בטר ורויה גורליק** על נתינה ועבודה קשה.

תודה לכם חברים יקרים שבאתם והשתתפתם.

נאחל לכולנו שישבו כולם בשלום הביתה ונשמע רק בשורות טובות.

בברכה **רחלי** ועדת תרבות

"ימים קשים, כואבים ועצובים, מלאי חרדה ותקווה לשובם של החטופים והחיילים משדה הקרב, עוברים על כולנו בחודשים האחרונים.

לא ידענו כיצד לנהוג בימים הקשים שבין יום השואה ליום העצמאות, איזה תכנים יהיו בטקסים, מה נכון לומר ומה לא, מה המינון המתאים, ועוד שאלות ותהיות רבות, זה היה קשה עד בלתי אפשרי, בקושי מצאנו מילים שיכולות לבטא ולהביע את שרצינו.

תודה לאל לאחר הרבה חששות ולבטים הצלחנו לקיים את כל האירועים בהצלחה. וברגישות.

להצלחה הזאת שותפים רבים וברצוני להודות להם.

- לצוות תערוכת יום הזיכרון - לצערנו נאלצנו השנה להוסיף לתערוכה פינות לזכרם של איתי יהודה באוסי ושל בן מנשה מזרחי הי"ד. בנוסף לכך היה ברור לנו שצריך להתייחס לחטופים ולחורבן בקיבוצי העוטף. התלבטנו רבות, ובסופו של דבר הצלחנו להקים תערוכה מכובדת ורגישה, כשמצד אחד שמרנו על הצביון ומצד שני הכנסנו קצת חדש.

אני רוצה להודות **לריבקית שריד** אשר אחראית על התערוכה כבר 15 שנה של עשייה כל כך רגישה ומעמיקה. ריבקית בקשה לסיים את תפקידה, ותחליף אותה רעות בית אריה.

- תודה מקרב לב לצוות התערוכה: **ריבקית שריד, רויה גורליק, אהוד איתן, ידידיה פלק, ניר שריד ורעות בית אריה.**

- תודה רבה **לדגנית גלס**, שגרתמה לעזרה בעיצוב השימשוניות והדגלים, ותודה **לאביעד מוזס** על העזרה בתליית האביזרים של התערוכה.

- טקס יום הזיכרון - אחד הטקסים הקשים והמורכבים שהתמודדנו איתם בשנים האחרונות. אני מבקשת להודות מקרב לב לכבוד **הרב אילעאי**, שנעתר לבקשתי לשאת דברים לזכרם בטקס בבית העלמין. אני יודעת שזה לא היה קל ופשוט, וקשה היה למצוא את המילים המתאימות. אתה הצלחת לרגש ולגעת בכל אחד ואחת מאיתנו בכל נימי

→ הועברה

בוקר טוב ! היה מרגש . מותאם למצב .
כל הכבוד! זה בטוח היה יותר קשה
משנים עברו . תודה

21:18

לועדת תרבות ולכל צוות ערב חג
העצמאות תודה. ארועי ערב יום
העצמאות הם תמיד ארוע מושקע ומרגש.
הארוע השנה היה עבודה מדהימה של
כשרון ורגישות. הווידאו שהוקרן היה מופת
של בימוי ביצוע ועריכה מדהימים. תודה
ענקית לכל המבצעים מקטן ועד גדול. דוד
הראל 🙌🙌🙌

23:05

את הצילומים מערב המפקד צילם זהר ברטוב

זמני הרחצה לחודשים מאי-יוני 2024

החל מיום שישי ה 24.5.24

שעות רחצה	ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי
10:00-9:00						נשים - החל מ-14.6
14:00-13:00						נשים
15:00-14:00						גברים
16:00-15:00						כללי עד 18:00
18:00-16:00	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	
19:00-18:00	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	
20:00-19:00	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	

ביום שלישי, 11.6.24, ערב חג שבועות הבריכה תיפתח במתכונת יום שישי !

שימו ❤️ לגבי חוג שחיה עם חנה בימי שישי - חוג שחיה עם חנה בין 9.00-10.00.

רחצה נעימה ובטוחה, נחום ריין, אביעד מוזס ומיכל סופר ב.ל

יום ירושלים תשפ"ד

בדרך לרמת רחל

לרגל יום ירושלים, נצא ברוב עם לטיול בעקבות חברי פלוגת ירושלים, חברי גדוד העבודה על שם יוסף טרומפלדור וחברי קיבוץ רמת רחל שהגנו על ירושלים ופעלו לבניינה.

מתי? ביום שני, כ"ו באייר, 24.3.6

בתכנית:

תצפית מיטיבי קשב:

ממלון רמת רחל (מעט הליכה)

טיול משפחות:

"מדוד המלך לש"י עגנון" נצעד מטיילת ארמון הנציב לרמת רחל. מתאים לעגלות

מסלול נוער:

(כתות ד'-ב) "הקו העירוני" בין מלחמת השחרור למלחמת ששת הימים.

מסלול למיטיבי קשב:

הליכה מבית ש"י עגנון לרמת רחל (1.5 ק"מ)

התכנסות וארוחת ערב חגיגית ברמת רחל

יציאה בשעה: 14:45

חזרה משוערת בשעה: 21:00

ההרשמה עד יום רביעי 26.5.24

צוות יום ירושלים - חוסי, נאיר, רבקה, נחום, גל, נעם, רעות, אסתר, צבי ושמואל

א"ג שמח!

מוצאי שבת
י"ז באייר (25.5)

מדורות שכבתיות ג'-י"ב

יום ראשון
י"ח באייר (26.5)

בתכנית:

18:30-17:30 - פעילות יצירה
בהובלת בנות של בפרגולה.

18:30 - ארוחת ערב

19:15 - מדורה לגיל הרך
ברחבת הכוכר.

19:45 - מופע אש
20:15 - מדורה שכבתית א-ב

קואל דלמחה!
צוות החינוך

הקופיה – הזמנה וכללים

קובי שטיין

שהמקום "פתוח", נכנסים גם ללא ידיעתי או נוכחותי. כמו כן, לא פעם ולא פעמיים, לאחר ביקורים שכאלו, אני מוצא משחקים שלא חזרו למקום, או גרוע מכך, חלקים ממשחקים שלא חזרו לקופסה, או גרוע מכך, קופסאות משחקים שנהרסו. אשתף שאחד הדברים שיפים בתחביב של משחקי הקופסה הוא, שמשחק שמוצה, ניתן למכור בשוק היד השנייה, ולקבל חלק גדול מאוד מההוצאה חזרה. עם זאת, משחק שהקופסה שלו נקרעה או חסרים בו חלקים, ערכו יורד משמעותית, וכמובן שהיחיד שסופג את הנזק זה אני. לא לחינם הכלל הראשון שלי הוא "קודם כל שומרים על המשחקים!".

אני לוקח על עצמי להדפיס ולתלות במקום שילוט עם הכללים של המקום. אך מי שרואה במקום משהו שרלוונטי לו ו/או לילדיו/נכדיו, אנא גזרו ושימרו את ההוראות המצורפות כאן.

הוצע לי לשים במקום מצלמות, ואני לא מעוניין בכך. אנא, עזרו לי. תודה. בואו בכיף.

לפני כשנתיים, במה שהיה מוכר בתור "מקלט העציונים" הקמתי מועדון משחקי קופסה, אשר נועד בעצם לבוגרים (נוער מכיתה ה' ועד גיל 120). על כל המשחקים שבמקום, למעלה מ-300 במספר, שילמתי מכספי, ולמעשה כל תכולת המקום הינה פרטית. אך כפי שאמרתי בעבר, החלום שלי היה, ועודנו, לראות יותר ויותר אנשים נהנים מהעושר העצום שיש למשחקים לתת. ברוך השם, אני רואה ברכה בעמלי, ונוער, מבוגרים, ואפילו סבים וסבתות עם נכדיהם או הורים עם ילדיהם פוקדים את המקום ונהנים ממנו.

עם זאת, אני נאלץ לשתף גם בתסכול. למקום יש שעות פתיחה, שבהן אני נמצא להשגיח ולסייע למי שמחפש משחק שמתאים לרמתו והיכרותו. שעות אלו מתפרסמות, נכון להיום, רק בקבוצת ווטסאפ של מי שביקשו להיות מיועדים בדבר. עד ה-7.10, המקום היה נעול, אך מאותו יום שחור, המקום לא נעול מכיוון שהוא משמש גם כמקלט. לצערי, אנשים (בעיקר ילדים) שלא מודעים לכך שאין זה אומר

כללי התנהגות בקופיה:

1. אין להיכנס למקום שלא בשעות הפתיחה, ללא אישור מקובי.
2. אין להכניס אוכל ושתייה משום סוג, למעט בקבוקי שתיה סגורים אשר לא יכולים להישפך.
3. אין להוריד מהמדפים משחק שלא מכירים, ללא אישור של קובי (חוץ מהארון שמחוץ לכניסה לחלל המרכזי, שם יש משחקים שכל אחד מוזמן לנסות, גם ללא אישור).
4. יש להקפיד לסרוק את איזור המשחק לאחר תום המשחק (כולל הרצפה), על מנת לוודא שכל החלקים חזרו למקום.
5. יש להחזיר את המשחק למקום לאחר סיום המשחק. רק אם לא יודעים מה המקום, השאירו על השולחן ואני אחזיר.
6. תיהנו.

משולחנה של מנהלת חברה ופרט

חמוטל דברת איתן

זכרנו את הקשיים והכאבים, ושמחנו על מה שיש לשמוח, בצורה מכובדת, משמחת ומלכדת. השנה, לראשונה, לא התקיימה פעילות ביום החג עצמו. אנו רוצים ללמוד את הדבר ולראות האם יש יותר יתרונות או יותר חסרונות לביטול הפעילות ביום עצמו. נשמח לשמוע גם את דעתכם, ואנו שוקלים להפיץ סקר בנושא.

יחס חברי

לאור שני מקרים שקרו בשבועות האחרונים, החלטתי לכתוב. כידוע, אנו חיים בחברה מגוונת והטרורגנית וזה חלק מהיופי של הקהילה שלנו. יחד עם זאת, לפעמים חבר כזה או אחר נתקל בחבר אחר שלדעתו אינו נוהג על פי הנורמות שלנו והדבר מקומם אותו. התגובה הראשונית לכך, לדעתי, היא להבליג, להבין שיש נורמות שונות ומגוון סיבות לכל התנהגות. אם התופעה חוזרת על עצמה וממשיכה להרגיז את החבר, אני מציעה שאותו חבר יפנה לחבר / תושב / אורח ויסביר לו בנועם, כיצד לדעתו יש לנהוג, ואף יהיה פתוח לשמוע את החבר השני שאולי סבור אחרת. בכל מקרה, לא מקובל ולא ראוי להשאיר פתקים/מכתבים לא חתומים, ובהם אמירות כועסות - אפילו אם לדעת החבר הן צודקות. מכתב שכזה משאיר רק טעם רע, אין שום יכולת תגובה ובטח לא רצון להשתנות. ואם מדובר במכתב שפונה למי שאינו חבר יבנה, הדבר גם מוציא על כולנו שם רע לכולנו.

בירור רעיוני

רשמו לפניכם - ערב החשיפה לתוצאות הסקר יתקיים בע"ה ביום שני ה-27.5.24.

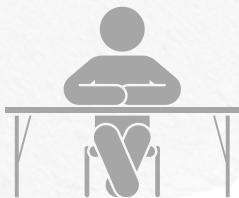
סיום קדנציה - רחלי ויצמן וועדת תרבות

השבוע רחלי ויצמן סיימה את תפקידה בריכוז ועדת תרבות. רחלי הייתה בתפקיד זה שבע שנים ברצף(!). זוהי בהחלט תקופה ארוכה של עשייה למען התרבות בקהילתנו. תרבות היא אבן יסוד של קהילה - התרבות מאפשרת לנו לספר את הסיפור שלנו, מלכדת אותנו ועוזרת לנו להשתתף בעשייה שעושה טוב ומעוררת גאווה. רחלי יזמה והובילה אין ספור אירועים בשנים אלו, ועיצבה עבורנו תרבות של עשיית טוב, גאווה מקומית, יצירה מקורית ועין טובה. על כל אלו - אנו מודים לה. אנו מעריכים מאוד את יכולתה לשאת במשא הוזה לאורך תקופה כה ארוכה. אנו מודים לה ולאברהם, העזר כנגדה, שתמיד עזר בדברים ה"קטנים" והחשובים, ולכל חברי הוועדה שכיחנו בה במהלך השנים, על עשייה מבורכת לטובת הקהילה.

זו הזדמנות גם להזכיר שטרם נמצא מישהו שייקח את המושכות וימשיך עשייה של ריכוז תרבות. אני קוראת מעל במה זו: זה הזמן להתגייס ולקחת על עצמכם תפקידים, גם כאלה שדורשים הרבה וחשופים לביקורת. מי שמעוניין, שיפנה לצוות אד הוק שהוקם לנושא - נח חיות, אביה בטר ורעות בית אריה.

יום הזיכרון ויום העצמאות

תודה לכל מי שארגן, הפיק והשתתף באירועי יום הזיכרון והעצמאות השבוע. השנה, הייתה מחשבה מעמיקה כיצד לציין ימים אלו בתקופה כה מורכבת. תודה רבה לכל העוסקים במלאכה. תודות שמיות כבר נכתבו בגיליון זה. אציין רק שהשנה צוותו צוותים חדשים לחלק מההפקות, וכולם יחד הצליחו להרים הפקות בהם יצרנו רגעים של משמעות,

משולחנו של המזכיר

נח חיות

מועצה

במהלך השבוע, ביום שלישי, ייפגשו חברי המועצה לשיבה נוספת. סדר היום כולל דיון בקבלת חברים - משפחת שירה ובניה גרוס והמשך דיון בתקנון דיור. הצורך בחידוש תקנון דיור נובע משינוי במצאי הדירות שלנו כתוצאה מפרויקט הבנייה. כמו כן, ועדת חברים ביקשה להתייחס בתקנון גם למקרה של גירושין ולזכויות הדיור של זוג חברים שעבר גירושין. את ההצעה לתקנון המחודש הכינו ועדת חברים והנהלת הקהילה.

בנייה

לאחר עיכוב משמעותי, שנבע ממחסור בפועלים, שוב נשמעת באתר הבנייה הלמות פטישים, וההתקדמות בבנייה ניכרת. אנו מקווים שבמהלך הקיץ, בחודשים יוני-ספטמבר, תוכל קבוצה של משפחות להיכנס לבתים בצד הצפוני של האתר. במקביל אנו עובדים במרץ על תוכנית הפינוי לבתים שמיועדים להריסה לקראת בניית השלב השלישי באבן דרך 2 (מכונה ג2). הפינוי דורש מעבר משפחות מבתיהן והכנת הבתים החלופיים למעבר המשפחות, אם לאחר שיפוץ ואם תוך

תיקוני בדק וצבע. כל הפעילות הזו צריכה להסתיים עד לתחילת יולי, ודורשת שיתוף פעולה של הקבלנים המבצעים, צוותי העבודה והמשפחות. לאחר בנייה ברצף של שתי אבני הדרך הראשונות, שכוללת בנייה והרחבה של 66 יחידות בשיכוננו הקומותיים ובנייה חדשה של 78 יחידות חדשות, אנו ניצבים בצומת, לפני אבן דרך 3, בו נצטרך להחליט על הקצב ועל ההיקף של אבן הדרך הנוספת. לצד הבתים החדשים יש להידרש גם לשאלת הדיור עבור זוגות צעירים. בעבר עמדו לרשותנו שיכוננו "אשכול" שהיוו את הפתרון הטבעי לדירות לזוגות צעירים. עם התקדמות התוכנית של "פינוי-בינוי" נותרנו ללא שיכונים אלה ונצטרך להידרש גם לסוגיה זו.

בשבועות אלה אנו מקיימים שורה של דיונים ופגישות עם קבוצות שונות של חברים לתכנון המשך הבנייה. ונרצה גם לשמוע את כלל החברים ב"ערב פתוח" שיעסוק בשאלות אלה. בימים קשים אלה למדינת ישראל, אני חש חוסר נוחות לעסוק בשאלות כאלה, אך יעשה כל אחד מאיתנו, ואנו כציבור קיבוצי, את המיטב למען העם, ולצד זה נמשיך את שגרת חיינו ככל שניתן.

חברות יקרות שלום,

ביום ג', כ"ז באייר (4.6) תגיע לקיבוץ **כירורגית שד - ד"ר מיכל ברכה** לביצוע בדיקת מעקב שגרתיות לנשות הקיבוץ. הבדיקה נועדה לגילוי מוקדם והערכת הסיכון של האישה ללקות בסרטן השד ומומלצת לביצוע אחת לשנתיים לנשים מגיל 30 ומעלה. הבדיקה אינה פולשנית ואינה מכאיבה. ניתן לבוא עם מלווה. אנו מאוד ממליצים למי שטרם ביצעה את הבדיקה / לא נבדקה תקופה ארוכה / זקוקה לבדיקת מעקב שגרתית לבוא ולהיבדק.

רישום יעשה דרך טל במשרד המרפאה.

בברכה,

צוות המרפאה, דבורית

והנהלת הבריאות.

מרפאה:

טל. 08-8548300, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה קבועות: בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

אחיות: **בוקר** - ימים א'-ה' 9:00-12:30, **צהריים-ערב:** ימים א'-ד' 14:00-15:00, **יום ה'** 14:00-19:00

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

לשימושי ימים ארביים ובלילות ארבות, לנות המרפאה

בְּפֶרֶט נֶבֶל וְעוֹגֵב

דודו ברק

שִׁיר וּפְרָפֶר וְנוֹרִית	צַח וְלֶבֶן וּבְהִיר,
וּבִקֵּר וְעָרֵב וְלִילָה,	צוֹחֵק וְנִקְי וְשִׁלּוּחַ,
וְלוֹ רַק שְׁמֵעָתָ אָחִי	וְלוֹ רַק רְאִיתָ, אָחִי,
אֶת הַיּוֹנִים בְּעֵלוֹת הַמִּיתָן.	אֶת אַבְיָבִי הַתַּכַּל וְהָרֵן.
אֶלֶף צְחוּקֶיךָ אֶתִי	אֶלֶף שִׁירֶיךָ אֶתִי,
וְאֶלֶף צְחוּקֶיךָ הֵם שֵׁי לָהּ	וְאֶלֶף שִׁירֶיךָ לְרוּחַ,
רַק אֶלֶף צְחוּקֶיךָ אָחִי	רַק אֶלֶף שִׁירֶיךָ, אָחִי,
מִן הַמִּדְבָּר יִשְׁאוּךָ עַד כָּאן	מִן הַמִּדְבָּר יִשְׁאוּךָ עַד כָּאן

וְאֵז בְּפֶרֶט נֶבֶל וְעוֹגֵב	וְאֵז בְּפֶרֶט נֶבֶל וְעוֹגֵב
יִבְקַע הַמִּיתָר הַמִּיתָם וְהָרֵךְ	יִבְקַע הַמִּיתָר הַמִּיתָם וְהָרֵךְ
וְיוֹם שֶׁהִגִּיעַ עֶזְב	וְיוֹם שֶׁהִגִּיעַ עֶזְב
וְלֹא עוֹד יִזְכֹּר	וְלֹא עוֹד יִזְכֹּר
וְלֹא עוֹד יִשְׁפַח	וְלֹא עוֹד יִשְׁפַח
רַק אֶלֶף שִׁירֶיךָ, אָחִי יְחִידִי,	רַק אֶלֶף שִׁירֶיךָ, אָחִי יְחִידִי,
מִן הַמִּדְבָּר יִשְׁאוּךָ עַד כָּאן	מִן הַמִּדְבָּר יִשְׁאוּךָ עַד כָּאן

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.